

**CONCILIO||RVM QVATVOR GENE=||ralium. Niceni.
Constantinopolitani. Ephesini. et Calce=||donensis. Que
diuus Gregorius magnus tanq[uam]|| quatuor Euangelia
colit ac veneratur.||**

Merlin, Jacques

Coloniae, 1530

VD16 M 4842

Decreta Anitij papæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72934)

consentiant. Nō ergo grauius peccatū est fornicatio q̄ sacrilegiū, sed sicut maius est peccatū quod in deū cōmittit q̄ quod in hominē, sic grauius est sacrilegiū agere, q̄ fornicari, de talibus em̄ ait ap̄ls. Et vos inflati estis, & nō magis luctū habuistis vt tollat de medio vest̄e, q̄ hoc op̄ fecit. Ego quidē abfens corpore, præfens autē spū iā iudicauit, vt p̄fens eū q̄ sic operatus est in noīe dñi nostri Iesu Christi, cōgregatis vobis & meo spū in virtute dñi nostri Iesu Ch̄i hm̄oi tradere Satanæ in interitū carnis, vt spūs saluus sit in die dñi nostri Iesu Christi. Nō bona gloriatio vestra. Nescitis qa modicū fermentū totā massam corrūpit: Expurgate (inq̄t ap̄lus) vetus fermentū, vt sitis noua conspersio, sicut estis azymi. Etenim pascha nost̄e immolatus est Christus. Itaq; epulemur. Nō in fermēto veteri, neq; in fermento maliciæ, & nequitia, sed in azymis synceritatis & veritatis. ¶ Scripsi vobis in epistola (ait idē ipse ap̄stolus) ne cōmisceremini fornicarijs, nō vtiq; fornicarijs huius mūdi, aut avaris, aut rapacibus, aut idolis seruentibus. Alioquin debueratis de hoc mūdo exisse. Nūc autē scripsi vobis nō cōmisceri. Si qs autē frater noiatus est fornicator, aut avarus, aut idolis seruiens, aut maledicus, aut ebriofus, aut rapax, cū hm̄oi nec cibū sumere. Quid em̄ mihi de his q̄ foris sunt iudicare? Nōne de his q̄ intus sunt vos iudicatis? Nā eos q̄ foris sunt deus iudicabit. Auferte malū ex vobis ipsis. Audet aliquis vestrū, habēs negotiū aduersus alterū iudicari apud iniquos & nō apud sanctos? An nescitis quoniā sancti dei de mūdo iudicabunt? Et si in vobis iudicabit mūdos, indigni estis quidē vt de minimis iudicetis, nescitis quoniā angelos iudicabimus: Quāto magis secularia? Secularia igit iudicia si habueritis cōtemptibiles q̄ sunt in ecclesia illos cōstituite ad iudicandum. Ad verecundiā vestrā dico, sic nō est inter vos sapiens quisq; q̄ possit iudicare frat̄e suū, sed frater cū fratre iudicio cōtendit, & hoc apud infideles. Iā quidē oīno delictū est in vobis q̄ iudicia habetis inter vos. Quare nō magis iniuriā accipitis? Quare non magis fraudē patimini? Sed vos iniuriā facitis & fraudatis, & hoc fratribus. An nescitis qa iniqui regnū dei nō possidebūt? Nolite errare, Neq; fornicarij, neq; idolis seruentes, neq; adulteri, neq; molles, neque masculos cōcubitores, neq; fures, neq; auari, neq; ebriofis, neq; maledici, neq; rapaces regnū dei possidebūt. Et hæc quidē fuisistis, sed abluti estis, & sanctificati estis, in noīe dñi nostri Iesu Christi, & in spū dei n̄ri. ¶ De cætero salua in oībus ap̄stolica autoritate quæ cūq; sunt ad religionis obseruatiā p̄tinētia locis suis & a suæ dioceseos synodis audiant. Et si qs sacerdotum vel reliq; clericorū suo ep̄o iobediēs fuerit, aut isidias ei parauerit, aut cōrumeliā, aut calūniā, & cōiunci potuerit, mox curiæ tradat. Qui autē facit iniuriā, recipiat hoc qd̄ in iñq̄ gessit. Corrūpunt enim mores bonos colloquia mala. Euigilate iusti & nolite peccare. Data Idus Martij, Claro & Severo. IIII. CC. concess.

Incipiunt decreta Anitij pape. De ordinatione

archiepiscoporum & reliquorum episcoporum, Et de appellationibus minorum ad maiorum sedes, vel ad Romanam ecclesiam.

Anno. 1064
imp. Lucio
Auro. Lō
modo

Nitius vniuersis ecclesijs per Gallia provincias cōstitutis, in dño salute. Bonorū op̄e & spūaliū studioꝝ deū autorem esse nō dubium est, q̄ bonorū hominū incitat mentes & adiuuat actiōes, quod nobis euidenter apparuit, cū inter longinqua spacia regionū vnde corda vestra fenserūt consiliū & q̄ desiderabatis responsa nō vnus, sed plurimorū epistolæ intimarunt. De ordinationibus vero episcoporū super quibus nos cōsulere voluistis, olim in sancti p̄decessoris nostri Anacleti ordinationibus quæ dā iā decreta reperimus. Scimus em̄ beatissimū Iacobū q̄ dicebat iustus, qui etiā secūdū carnē frater dñi nuncupatus est, à Petro, Iacobo & Iohanne ap̄stolis Hierosolymorum

episcopū esse ordinatū, Si autē non minus q̄ à tribus ap̄stolis tātus vir fuit ordinatus ep̄s, patet profecto eos formā instituente dño tradidisse, non à minus q̄ à tribus episcopis episcopū ordinari debere. Sed crescēte numero episcoporū, nisi necessitas interuenerit, debent etiā plures augeri. i. si archieps diē obierit, & alter ordināndus archieps electus fuerit, oēs eiusdē provincie ep̄i ad sedē metropoleos cōueniant, vt ab oībus ipse ordinet. ¶ Oportet autē vt ipse q̄ illis oībus præesse debet ab oībus illis eligat & ordinet. Reliqui vero provinciales ep̄i, si necesse fuerit cæteris cōsentientibus à tribus iussu archiepiscopi consecrari possint episcopi. Sed melius est si ipse cū oībus eū qui dignus est elegerit & cuncti pariter sacrauerint pontificem. Et licet istud necessitate cogente cōcessum sit, illud tñ quod de archiepiscopi consecratione prædictū est, atq; præceptū, id est, vt omnes suffraganei eū ordinent, nullatenus immutari licet, quia q̄ illis præest, ab omnibus episcopis quibus præest debet constitui. Sin aliter præsumptū fuerit, viribus carere non dubiū est, quia irrita erit eius secus acta ordinatio, ipse autem archiepiscopus

Decreta Sotheris pape

pus nihil de eorū causis, aut de alijs cōmunibus iuxta statuta apostolorū absq; cunctorū illorū agat consilio, nec illi, nisi quantū ad proprias parrochias pertinet sine suo, qm̄ tali gaudet cōcordia altissimus & gloriat̄ in membris suis. Nulli archiepi primates vocent, nisi illi q primas tenent ciuitates, quaz epos apostoli & successores apostolorū regulariter patriarchas & primates esse cōstituerūt, nisi aliqua gens deinceps ad fidē cōuertat, cui necesse sit propter multitudinē eorū primatē constitui. Reliqui vero q alias metropolitanas sedes adepti sunt nō primates, sed metropolitani noient. ¶ Si aut̄ aliquis metropolitanorū inflatus fuerit, & sine oim cōprouincialiu p̄sentia vel consilio eporū, aut eorū, aut alias causas, nisi eas tantū q ad propriā suā parrochiā pertinēt, agere, aut eos grauare voluerit, ab oibus districte corrigat, ne talia deinceps p̄sumere audeat. Si vero incorrigibilis, eisq; inobediēs apparuerit, ad hanc apostolicā sedē (cui oia eporū iudicia terminare p̄cepta sunt) eius contumacia referat, vt vindicta de eo fiat, & ceteri timorē habeāt. Si aut̄ propter nimiam longinquitatē, aut t̄pis incōmoditatē, vel itineris asperitatē, graue ad hanc sedē eius causam deferre fuerit, tūc ad eius primatē causā deferatur, & penes ipsum huius sanctę sedis autoritate iudicet. Similiter si aliquis eporū metropolitanū suspectū habuerit, apud primatē diocesanos, aut apud hanc apostolicā sedem audiatur.

D ¶ Qui maior est vestrū secūdū dñicā iussione, sit vester minister, & q̄to maior es, in oibus humilia te ipsum. Charissimi, nolite inter vos cōtendere, nec quarat aliquis maior esse, sed iuxta apl̄m. Diligite vos inuicē, q̄a charitas ex deo est, & ois q diligit, ex deo natus est, & cognoscit dñm. Qui nō diligit, nō nouit deū, qm̄ deus charitas est. ¶ Palcite (inq̄ princeps apostolorū) q in vobis est gregē dei, prouidētes nō coacte, sed spontanee secūdū deū, neq; turpis lucrī gratia, sed volūtarie. Neq; vt dominātes in cleris, sed forma facti gregi ex aīo. Et cū apparuerit princeps pastōrū, percipietis immarcessibile glorię coronā. Et iuxta aliū apl̄m, Fratres memores estote verborū q̄ p̄dicta sunt ab apostolis Iesu Christi q dicebāt vobis, qm̄ in nouissimo t̄pe veniēt illusores secūdū desideria ambulātes impietatū. Hi sunt q segregāt semetipfos aīales, spiritū nō habētes. Vos aut̄ charissimi superadificantes vosmetipfos sanctissimę vestre fidei in spū sancto orantes, ipsos vos in dilectiōe dei seruate, expectantes misericordiā dñi nostri Iesu Christi in vitā æternā. Et hos quidē arguite iudicantes, illos vero seruate de igne recipientes. Alijs aut̄ miseremini in timore odientes eā q̄ carnalis est maculatā tunicā, prohibete fratres p̄ vniuersas regionū vestrarū ecclesias, vt clerici q laicis q simplicibus, virtutis, honestatis, pudicitię & grauitatis exēplar eē debēt ac seipos tāq̄ signū purioris vite rudiōribus ad imitationē prudēter exhibere, iuxta apostolū, comā non nutriat, sed desuper caput in modū sperę radant, q̄a sicut discreti debēt esse in cōuersatione, ita & in tonsura & omni habitu discreti debēt apparere. Hęc vobis fratres vt petistis custodienda mittimus, & custodire p̄cipimus, vt in noīe Iesu omne genua flectat, celestiu, terrestriu, & infernorū, & ois lingua confiteatur, quia dñs Iesus Christus in gloria est dei p̄ris, cui honor & imperiū per æterna secula.

Data octauo Calend. Iunij, Galliano & Rufino consulibus.

Anno dñi,
108, tēpore
Antonij
Comodij,
E

Incipiunt decreta Sotheris pape. De fide.

Other apostolicę sedis archiepiscopus, Campanis oibus salutē in dño. Gaudere vos oportet fratres, q̄ diuina largiente gratia familiares dñi vocamini, eiusq; sacerdotij dignitate fungimini. Nunc aut̄ rogo vos vt circa plebes vobis cōmissas laborare dignemini, & fructuosos manipulos dño reportare nitamini.

¶ Paulus em̄ apostolus de fide ita loquit, dicens. Quod ante promiserat, ait per prophetas suos in scripturis sanctis de filio suo q factus est ei ex femine Dauid, secundū carnē. Itē ipse ad Galatas. Postq̄ autem venit plenitudo temporis, misit deus filiū suū ex muliere factū, & factū sub lege. Et ad Philipenses, in similitudinē hominū factus & habitū inuentus vt homo. Et in psalmo tricesimo. Infirmata est in paupertate virtus mea, & ossa mea cōturbata sunt, & super inimicos meos factus sum opprobrium. Itē ibi. Oblioni datus sum tanq̄ mortuus à corde. Factus sum tanq̄ vas perditū. Et in septuagesimo. Tanq̄ prodigiū factus sum multis, & tu adiutor fortis. Et in septuagesimo secūdo. Vt iumentū factus sum apud te, & ego semper tecum. Et in septuagesimo sexto. Mater Sion dicit homo, & homo natus ē in ea, & ipse fundauit eā altissimus. Et in septuagesimo septimo. Factus sum sicut homo sine adiutorio inter mortuos liber. Et in centesimo octauo. Et factus sum illis opprobriū, viderunt me, & mouerunt capita sua. Et in centesimo primo. Vigilauī & factus sum sicut passer solitari⁹ in tecto. Et in euangelio. Verbū caro factum est, & habitauit in nobis. ¶ Filius igitur secūdum carnē dicitur factus. Nam secundū diuinitatem à patre nusq; dicitur factus, sed genitus, dum em̄ pater loquit̄ fili⁹ loq̄t, et cū filius loquitur patrē in illo esse loquentē documentis celestibus comprobatur Paulo apostolo attestante, qui ait. Multis partibus multisq; modis olim deus